Ο Ντίκενς
ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

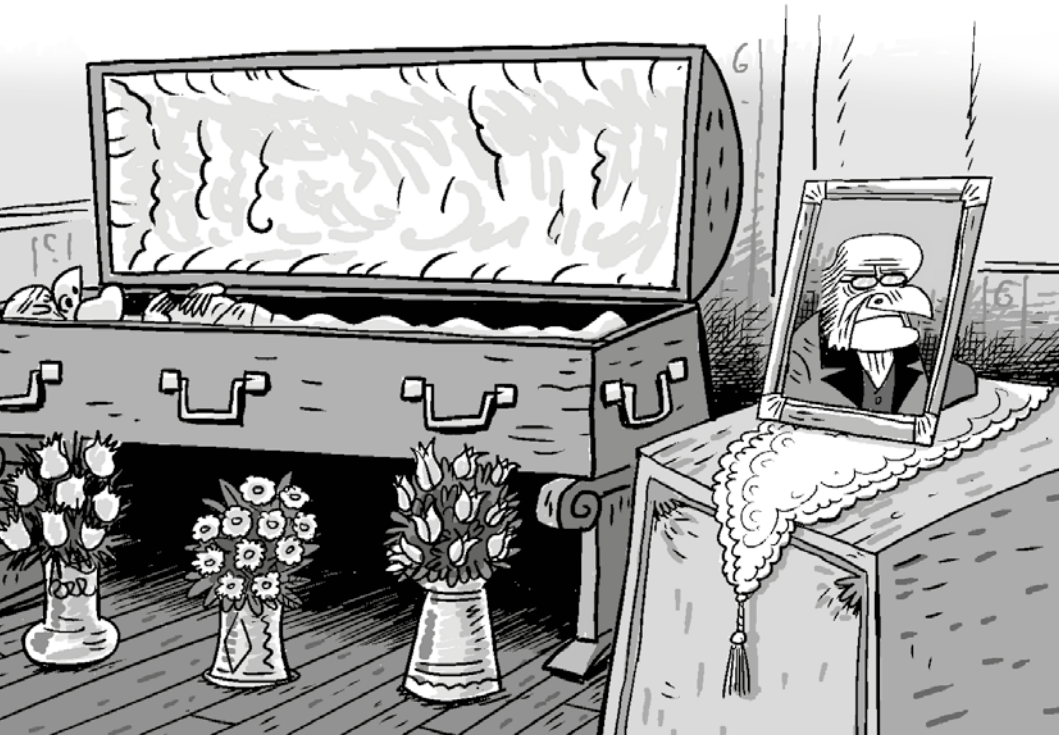
Μετάφραση:
Ράνια Μπουμπουρή

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Το Φαντασμα του Μαρλεϊ

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: ο Μάρλεϊ ήταν νεκρός. Δεν υπήρχε καμία αμφιβολία γι' αυτό. Ναι, ο γερο-Μάρλεϊ τα είχε τινάξει τα πέταλα.

Ο Εμπενίζερ Σκρουτζ και ο Τζέικομπ Μάρλεϊ ήταν συνεργάτες επί πολλά χρό-

νια. Ο Σκρουτζ ήταν ο μοναδικός φίλος του Μάρλεϊ και ο μοναδικός άνθρωπος που πήγε στην κηδεία του – εκτός από τον ιερέα, εννοείται. Παρ' όλα αυτά, ο Σκρουτζ δε στενοχωρήθηκε ιδιαίτερα από το λυπηρό αυτό γεγονός. Μάλιστα, ακόμη και τη μέρα της κηδείας του φίλου του, πήγε κανονικά στο γραφείο του για δουλειά.

Βλέπετε, ο Σκρουτζ ήταν άνθρωπος άπληστος και σπαγγοραμμένος! Πρώτη του προτεραιότητα ήταν η δουλειά κι ύστερα έρχονταν όλα τ' άλλα. Η καρδιά του ήταν σκληρή και κοφτερή σαν τσακμακόπετρα, όπως κι εξίσου παγερή. Ακόμη και μες στο κατακαλόκαιρο, αρκούσε ένα άγριο βλέμμα του για να σε πιάσει σύγκρυο.

* * *

Μια παραμονή Χριστουγέννων ο γερο-Σκρουτζ δεν είχε σηκώσει κεφάλι απ' τη δουλειά. Έξω έκανε κρύο κι είχε πέσει πυκνή ομίχλη. Ο Σκρουτζ είχε ανοιχτή την πόρτα στο γραφείο του, για να παρακολουθεί τον βοηθό του, που τουρτούριζε στο μίζερο γραφειάκι του αντιγράφοντας κάποιες επιστολές.

Ο Σκρουτζ έκαιγε ελάχιστα ξύλα στη φωτιά κι η ζέστη ίσα που ξεμύτιζε από το τζάκι. Ο βοηθός του, που ονομαζόταν Μπομπ Κράτσιτ, φορούσε το λευκό μάλλινο κασκόλ του και προσπαθούσε να ζεσταθεί στη φλόγα του κεριού του. Μάταιος κόπος.

«Καλά Χριστούγεννα, θείε!» ακούστηκε ξάφνου μια χαρωπή φωνή. Ήταν ο ανιψιός του Σκρουτζ, ο Φρεντ.

«Πφ!» έκανε ο Σκρουτζ. «Τρίχες!»

«Ε όχι και τρίχες, θείε!»

«Αν ήταν στο χέρι μου» είπε ο Σκρουτζ «θα έπιανα κάθε μπουμπούνα που περιφέρεται φωνάζοντας "Καλά Χριστούγεννα", θα τον έβραζα μαζί με την πουτίγκα του και θα τον έστελνα στα κυπαρίσσια μ' ένα γκι καρφωμένο στην καρδιά του!»

«Μα, θείε, τι λόγια είν' αυτά!» είπε ο Φρεντ. «Έλα να φάμε μαζί αύριο βράδυ».

Ο Σκρουτζ τού απάντησε ότι θα προτιμούσε να τον στείλει στον αγύριστο παρά να τον επισκεφτεί στο σπίτι του.

Η συμπεριφορά του όμως δεν κατάφερε να χαλάσει τη διάθεση του ανιψιού του, που έφυγε χαρωπός, αφού ευχήθηκε ξανά «Καλά Χριστούγεννα» στον Σκρουτζ και στον Μπομπ Κράτσιτ.

Η τελευταία εργάσιμη ώρα κύλησε πολύ αργά. Κάποια στιγμή, επιτέλους, ο Σκρουτζ

έγνεψε στον βοηθό του ότι ήταν ώρα να σχολάσουν. Μεμιάς εκείνος έσβησε το κερί και φόρεσε το καπέλο του.

«Υποθέτω ότι θα θέλεις άδεια όλη τη μέρα αύριο, σωστά;» τον ρώτησε ο Σκρουτζ. Η επόμενη μέρα ήταν Χριστούγεννα.

«Εάν σας εξυπηρετεί κι εσάς, κύριε» απάντησε ο Μπομπ Κράτσιτ.

«Καθόλου δε μ' εξυπηρετεί!» του πέταξε ο Σκρουτζ. «Υποθέτω όμως ότι θα πρέπει να πάρεις άδεια όλη τη μέρα. Φρόντισε να έρθεις νωρίτερα μεθαύριο».

* * *

Ποιος μπορεί να βοηθήσει
έναν σπαγγοραμμένο γέρο
ν' αγαπήσει τα Χριστούγεννα;
Μήπως ένα φάντασμα;
(Ή και περισσότερα!)

Ο Σκρουτζ έχει μια καρδιά πιο παγερή κι από το χιόνι. Επίσης, έχει περισσότερα χρήματα από τις μισές τράπεζες της Αγγλίας και μεγαλύτερη κακία απ' όλο τον κόσμο. Παραμονή Χριστουγέννων δέχεται την επίσκεψη τριών Πνευμάτων, που τον παίρνουν μαζί τους σε ένα ταξίδι στον χρόνο, και καταλαβαίνει ότι είναι προτιμότερο να έχεις ζεστή καρδιά παρά χρήμα με ουρά. Άραγε μπορεί ν' αλλάξει ο Σκρουτζ πριν να είναι πολύ αργά;

www.minoas.gr

9 786180 223064
ISBN 978-618-02-2306-4
ΚΩΔ. 22303

8+